

11 de febrer:

120 faneques a 34 sous 6 diners;
4 faneques a 33 sous; 8 faneques a
34 sous; 12 faneques a 36 sous.

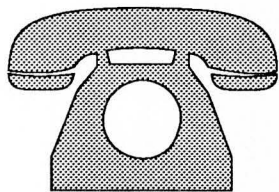
(14) Citem alguns exemples de despeses de transport del 1604: "ab un jornal del carro de Pau Espital, per una carretada de blat aportà de Valls a Riudoms, que porta 18 q.(quarteres), sen paga 40 sous" (29 de setembre); "18 quarteres, a 36 sous, ab 3 sous per drets i 36 sous paga del carro que aportà dit blat" (8 de novembre); "20 faneques, ab 20 sous per portar-lo a Riudoms" (2 de desembre); "36 faneques, per lo port del carro que era de valls, pagui 36 sous" (6 de desembre).

(15) Hem utilitzat l'actual delimitació administrativa.

(16) Es troben referenciades, entre d'altres, compres de 459 faneques, en dos partits, a la "senyora" de la Granadella; 400 al batlle de Fuliola; i 75 al batlle de Vinyols. Una part del blat comprat a Tarragona prové de "les rendes". Els rectors de Siurana, les Borges del Camp i el Palau d'Anglesola, subministren, respectivament, 290, 39 i 200 faneques de gra. També els frares de la Cartoixa d'Escaladei en proveeixen 400 faneques, l'any 1604.

(17) Hi ha però consignades compres a particulars de Reus, com la vídua Granada "del Mercadal"; a traginers que són al seu mercat, com Pau Roig, del Pla, i un tal Besora, d'Alforja; i fins i tot als "pallols" de la vila.

A la seu del CERAP
ja tenim

76 80 60

Preneu-ne nota.

Gràcies

finestra a l'actualitat

Exposició de tapisos de Lola Baiges

E.P.

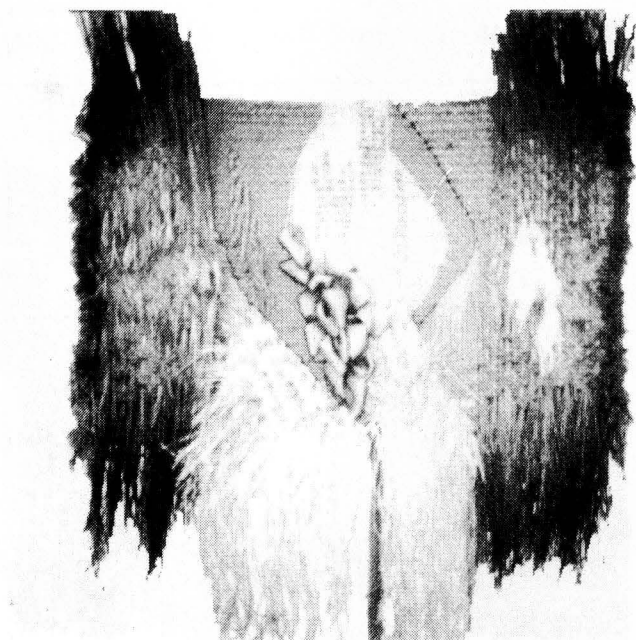
El color té la seva plenitud en el descobriment de tapisos mitjançant l'ull despert, viu, inquiet, que els cerca més enllà de les estacions, de les hores. Com en la música de Vivaldi, el color té vida pròpia en qualsevol estació: només cal que guaitem, serenament, per descobrir totes les gammes del blau o del verd, dels vermells teula, del color tabac o dels blancs mesclats de vori.

És cert que el color és en la nostra mirada. La sensibilitat els fa teixir un bellíssim tapís primaveral que davalla pels pendissos d'una muntanya, però també en l'esclat lluminós de l'estiu, en la fruita i en la suavitat dels ocres de tardor. L'hivern, amb el cromatisme del blanc gel, dels daurats i magentes de les postes de sol, no són com un nervi fecund i profund?

El paisatge —en definitiva, el color fet pedra, vegetal o vent, figura o idea—, passa a les llanes dels tapisos com en un antic trenat de panolles, de cebes o d'allis, pomells d'herbes o de fruits: olor de color. Dalt de les golfes o a les parets, aquells teixits ens recorden el paisatge treballat, passejat, viu en la nostra retina.

Un encert de la Lola Baiges no són tant els dibuixos que ens perfila amb la llana o el fil, sinó el destre combinat d'aquella vivor de colors que l'ull ha sabut copsar, destriar, ressaltar. I darrera de cada color hi ha les olors: olors del camp, de l'aigua, del vent.

Dolors Baiges, Tapissos. Sala d'exposicions del Teatre Metropol, oberta del 12 al 22 de març de 1992. ■

Tapis de Lola Baiges